

ROUŠKA

ročník 21

číslo 4/18

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 593 035 046, mobil: 736766021, email : info@bohumin.charita.cz

Z KOSTELNÍCH NÁSTĚNEK

Možná máte také ten zvyk, při návštěvě nějakého cizího kostela omrknout nástěnky a vývěsky. Jednak je dobré se něco dozvědět třeba o historii kostela samotného (pokud se toto nabízí), trochu na vás dýchne samotný život dané farnosti a je to příležitost nechat se něčím oslovit a překvapit. Myšlenkou, citátem nebo i obrázkem. Jako by tu na vás něco čekalo. I my jsme to o naší společné rodinné dovolené prožili. Objevili jsme text, který nás oslovil a nad kterým přemýšlíme. Rád se o něj podělím:

ZASTAV SE NA CHVÍLI¹

Pospícháte? Samozřejmě, že ano. Náš svět klade velký důraz na výkonnost, akci, rychlost – a výsledky. „Kdo drží krok, jde. A ten, kdo nemůže, je občas ušlapán.“ Nemusíte však jednat tímto způsobem. Můžeme zvítězit nad takovým systémem dříve, než nás vyčerpá a zničí.

Přijměte několik tipů, jak se na chvíli zastavit, jak znovuobjevit to, co už máte: čas, dostatek času. Můžete tu najít tipy, jak objevit svou vlastní cestu, jak využívat čas ve větším pokoji a uvolnění. A to i v tom nejrůznějším životě.

- **Zpomal.**
  - Nejsi odpovědný za to, abys všechno udělal ty
- **Rozděl si velkou práci na několik malých částí.**
  - Jestliže Bůh stvořil svět postupně, můžeš to ty udělat lépe?
- **Dopřej si čas, abys mohl žasnout.**
  - Bez úžasu je život pouhou existencí.

¹ Podle „Edice Skřítkova pomoc“, nakladatelství Doron

- **Jednou za čas a pomalu si vypočítej všechny své dary, všechna svá obdarování.**
- **Sedávej někdy potmě.**
  - Naučí tě to vidět a slyšet, vnímat a číchat.
- **Mluv pomaleji. Mluv méně. Nemluv.**
  - Komunikace se neměří slovy.
- **Naslouchej slovům, která říkáš.**
  - zvláště, když se modlíš.
- **Udělej si čas na čtení Bible, poezie a dobrých knih.**
  - přemýšlivé čtení obohacuje.
- **Udělej si čas, aby sis hrál.**
  - Dělej někdy věci, které děláš rád. Na věku nezáleží. Dítě ve tvém nitru se potřebuje zotavit.

At' už jsme v jakékoliv situaci a třeba se zdá, že času je mnoho, myslím, že každý si může odnést nějaký ten užitečný tip proto, aby život byl klidnější, „plynulejší“ a možná méně stresující. Přeji Vám to všem do blížících se podzimních dnů. Kež každý den má pro nás nějaké dobré plody. Jen je potřeba si jich všimnout.

Vše dobré

Aleš Ligočký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

Za Boží pomoc při řešení všech letošních plánovaných projektů Charity Bohumín.

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- ✧ Za ženu, která skrze službu bližním objevila Boha jako zdroj lásky, aby na cestě k Němu vytrvala.
- ✧ Za osobu se zdravotními obtížemi; o dar uzdravení.
- ✧ Za odvalu k odpuštění a za vzájemné porozumění v rodině.
- ✧ Za otce pečujícího o postižené děti, aby měl dost síly, trpělivosti a důvěry v Boží pomoc.
- ✧ Za člověka propadlého závislosti, aby objevil svou šanci na změnu života a měl odvalu jí využít.

- ✧ Za všechny děti, které se po prázdninách vrací do školy; za mladé lidi, kteří poprvé nastupují do práce. Za Boží ochranu a pomoc.

NOVÉ ZAMĚSTNÁKYNĚ V CHARITĚ BOHUMÍN

V loňském roce došlo v Charitě Bohumín k několika personálním změnám.

*Po skoro deseti letech odešla naše paní účetní Marie Byloková do zasluženého důchodového odpočinku a předala pomyslnou štafetu své vnučce **Veronice Bylokové**.*

Veroniko, 1. září to bude rok, co jste nastoupila do Charity Bohumín. Já vím, úplně tak to nebylo, protože jste u nás před časem byla na brigádě, takže to pro vás nebylo úplně neznámé prostředí ☺.

Proč jste si pro své zaměstnání vybrala právě Charitu Bohumín?

Určitě mě lákala možnost dlouhodobé spolupráce. Charita je známá organizace s dlouholetým působením nejen v Bohumíně ale i dalších městech. Z toho se dá usoudit, že je to organizace stabilní a spolehlivá a tuto možnost nabízí.

Co vás na práci v Charitě Bohumín nejvíce zaujalo? Nejdříve snad co milé?

V první řadě přátelský kolektiv, který je ochoten vždy poradit. Dále pak individuální přístup k zaměstnancům.

A co nemilé?

„Otravnost“ jednoho klienta, který mi neustále vyčítal věci, se kterými nemám nic společného („ta Charita ve Vídni je mnohem lepší, než vaše...“) a sprostě mi nadával. A jedno jeho „umělecké dílo“ krémem na boty na oknech Charity Bohumín jsme museli v mrazech těžce čistit

Je něco, co je v porovnání s předchozími zaměstnáními u nás jiné?

Mé předchozí zaměstnání bylo naprosto odlišné od toho současného. Pracovala jsem ve firmě s větším počtem zaměstnanců, bylo tam tedy více rušno. Převážnou část pracovní doby jsem však trávila sama v terénu.

Srovnatelná je klientela. Obě organizace pracují s množstvím klientů z řad běžných občanů, kteří jsou buď milí, nebo naopak nepřijemní.

Děkuji za rozhovor.

Paní Kateřina Karwaczyková přišla do Charity Bohumín koncem loňského roku. Pracuje ve střediscích Nizkoprahové denní centrum pro osoby bez přístřeší a noclehárna sv. Martina. Tedy s cílovou skupinou osob bez přístřeší.

Proč jste si pro své zaměstnání vybrala právě Charitu Bohumín?

Pracovala jsem 12 let na bohumínském bazénu. Byla jsem už hodně unavená a potřebovala jsem změnu. Když jsem dostala nabídku pracovat v Charitě Bohumín u „bezdromovců“, nejdříve jsem se trochu bála. Znála jsem jich pár z města a víte sami, člověk se jim raději vyhne. Pak jsem se ale byla podívat v Noclehárně sv. Martina. A první dojem byl dobrý. A protože dám na první dojem, tak jsem věděla, že to zvládnou ☺. Jsem ráda, že pracuji právě s těmito lidmi, protože si myslím, že jim mohu být užitečná.

Co vás na práci v Charitě Bohumín nejvíce zaujalo? Nejdříve snad co milé?

Pro mě je milé to, že můžu pracovat jen na ranní směny a mám volné víkendy a svátky. To jsem 12 let neznala. A vůbec, na Charitě mám všechno moc ráda.

A co nemilé?

Není zatím nic, co by mě nemilé překvapilo. Spíše možná situace, která pro mě zatím byla nejtěžší. Když jsme se zhruba před měsícem museli postarat o člověka na invalidním vozíku, bez obou nohou a který se už asi 3 měsíce nemyl.

Je něco, co je v porovnání s předchozími zaměstnáními u nás jiné?

Jiné je třeba to, že máme v Charitě super kolektiv. Myslím si, že na tom hodně záleží, jestli se do práce ráno těšíte nebo vás naopak bolí žaludek, že tam zase musíte. Úplně jinak se mi teď pracuje. Já chodím do práce hrozně ráda. Nejen kvůli super kolektivu, ale taky kvůli klientům. Některé z nich, za toho třičtvrtě roku, co v Charitě Bohumín pracuji, jsem si hodně oblíbila. A zjistila jsem, že to jsou často moc milí lidé.

Děkuji za rozhovor.

Za rozhovory děkuje Z. Kniezková Brňáková

KDE JSOU HRANICE NAŠÍ PRÁCE

V předešlém rozhovoru se paní Kateřina zmínila o klientovi (říkejme mu např. pan O.), kterému pracovníci pomáhali v rámci Denního centra pro osoby bez přístřeší a Noclehárny sv. Martina.

Pracovní týmy obou těchto služeb pracují tak, že o pomoci konkrétnímu klientovi nebo plánu práce s ním se domlouvají společně. Každý z nás může mít trochu jiný pohled na konkrétního klienta, jinou zkušenost s ním. Ještě nikdy jsme tolik nediskutovali, nehádali se, neřešili, jak právě u pana O.

A jak to celé bylo? Pan O. využíval služeb nejdříve Denního centra pro osoby bez přístřeší, a když byla otevřena noclehárna, tak i služeb jejích. Všichni jsme ho znali jako člověka silně závislého na alkoholu. Ale taky z minulosti víme, že to byl člověk hodně inteligentní. A jak uměl hrát šachy ...

Práce s ním byla často náročná. Vzhledem ke špatnému zdravotnímu stavu byl často hospitalizován v nemocnici, a když se vrátil, jako by ztratil zájem o celý svět. Byl na ulici, nechtěl využívat žádné naše služby. Vždy nějakou dobu trvalo, než jsme opět navázali nějakou spolupráci, než jsme jej motivovali k tomu, aby se přišel najíst, umýt, přespat jako člověk.

Když nemněl přístup k alkoholu, byl to milý, laskavý a příjemný člověk. Když přišel ke své „dávce“, bylo mu všechno jedno. Byl jako zvířátko ... Tak to šlo rok za rokem.

Loni, koncem roku, se opět jeho zdravotní stav zhoršil natolik, že jej museli zaměstnanci noclehárny odvést do nemocnice. A pak to šlo rychle. Protože roky už žil vlastně na ulici, měl dolní končetiny zničené po omrzlinách, takže mu je museli lékaři amputovat. Bylo jasné, že k nám se v tomto stavu už nevrátí. Už přes tři roky měl prostřednictvím našich pracovníků požádáno o sociální službu Armády spásy Přístav, která je pobytová a určená právě pro lidi na ulici, kteří

už se nemohou o sebe postarat sami. Takže jsme službu urgovali. Ve spolupráci s bohumínskou nemocnicí, a s pracovníky Městského úřadu Bohumín, jsme dělali vše pro to, aby se nemusel vrátit na ulici. Budovy, ve kterých jsou poskytovány naše služby, nejsou totiž uzpůsobeny na to, aby se po nich mohl klient pohybovat na vozíčku.

Byly situace, kdy nám sociální pracovnice z nemocnice volala, že pan O. chce podepsat „revers“ a chce opět do našich služeb. Začalo období, kdy jsme vždy v těchto situacích opět za pomoci sociálních pracovníků Městského úřadu i nemocnice klienta navštěvovali a vysvětlovali, přemlouvali, motivovali. Jen aby setrval v nemocnici a čekal na další umístění, protože by jinak zůstal na ulici.

Celý tým denního centra i noclehárny věděl, že tato situace může nastat. Probíhaly bouřlivé debaty, jak to udělat, aby případně nezůstal na ulici. Vždy jsme došli k závěru, že nejsme schopni člověku na vozíčku službu poskytnout. Že to není v našich silách.

Nějakou dobu se přemlouvání pana O., aby zůstal v nemocnici, dařilo. Pak se ale stejně rozhodl ukončit hospitalizaci a být opět „venku“.

Co teď? Nikomu z nás to nebylo jedno. Teď v létě to ještě jde, ale až přijde podzim... Panu O. to ale jedno bylo. Pomáhali jsme mu v té době alespoň s řešením financí. Nabízeli jsme, aby využil alespoň zahradu denního centra – najíst se, převléknout, trochu opláchnout. Odmítal.

A pak se vše vyřešilo za něj. Strážníci Městské policie Bohumín rozhodli za něj a přes jeho hlasité protesty, pana O. přivezli do noclehárny. Pro personál bylo hodně náročné v prostorách zahrady (protože do budovy se neměl jak dostat) klienta umýt, převléknout, odvěšvit, vyčistit a vydesinfikovat rány a odstranit housenky z tří měsíce nemytého těla.

Jako by všichni tušili, že je to naposledy. Za ty dvě hodiny, co byl v zahradě denního centra, se jeho zdravotní stav zhoršil natolik, že jsme museli přivolat sanitku a pan O. v nemocnici druhý den zemřel.

A konec příběhu? Jsme teď moc rádi, že jsme ho svým způsobem vyprovodili v důstojném stavu na cestu poslední... Ať jeho duše konečně dojde klidu. A děkujeme za tuto lekci...

*Tým pracovníků Denního centra pro osoby bez přístřeší a Noclehárny
sv. Martina*

NOVINKY V ZÁKONĚ V ROCE 2018

Zvýšila se **minimální měsíční mzda** na **12 200 korun**. Minimální hodinová mzda se zvedla na 73,20 korun.

Zvýšila se **sazba nemocenského**. Od 31. kalendářního dne dočasně pracovní neschopnosti bude nemocenské činit 66 % (red.DVZ). Od 61. kalendářního dne to bude 72 %.

Nově lze žádat o **otcovskou**, která tatínkům umožní v prvních šesti týdnech po narození dítěte zůstat doma a starat se po 7 kalendářních dnů (nepřerušovaně) o novorozence, výše otcovské je 70 % (red.DVZ).

Je možné čerpat takzvané **dlouhodobé ošetrovné**. Toho využijí lidé, kteří se potřebují postarat o nemocného člena domácnosti či příbuzného. Nemocný musí strávit 7 dnů v nemocnici a po propuštění bude ještě potřebovat nejméně 30 dnů celodenní péči.

Rodičovský příspěvek navazuje na tzv. mateřskou. Celkově mohou rodiče vyčerpat 220 tisíc korun, a to až do čtyř let dítěte. Rychlost čerpání si mohou určovat sami a celý příspěvek je možné vyčerpat už za šest měsíců.

Nárok na **přídavky na děti** bude mít více rodin, dosáhnou-li jejich příjmy do 2,7násobku životního minima.

Rodičům se zvýšilo **daňové zvýhodnění na děti**. Na první dítě se o 150 Kč měsíčně (tj. o 1 800 Kč ročně) oproti roku 2017, tedy ze současných 13 404 Kč ročně na 15 204 Kč ročně.

V důsledku zvýšení minimální mzdy se zvyšuje částka slevy na dani za každé vyživované dítě, kterou lze uplatnit v souvislosti s jeho umístěním do **předškolního zařízení**. Oproti roku 2017 se navyšuje o 1 200 Kč ročně, tedy z původních 11 000 Kč na 12 200 Kč.

Výměra všech druhů důchodu plošně vzrostla o 150 Kč (o 3,5 %). O zvýšení důchodu není potřeba žádat, Česká správa sociálního zabezpečení jej navyšuje automaticky.

Nižší doplátky za léky dětem do 18 let a osobám od 65 let (1000 korun), u seniorů nad 70 let (500 korun). Ministerstvo zdravotnictví novelou reagovalo na stížnosti seniorů, kteří si často nemohou dovolit dopláctet za léky, které přitom nutně potřebují. Pokud výše doplatku překročí stanovenou hranici, peníze klientům pojišťovna vrátí automaticky složenkou nebo na účet.

Vyšší daňové odměny za dárcovství – Zpětně za rok 2017 si bude možné snížit základ daně o vyšší nezdanitelnou část základu daně za odběr krve nebo jejích složek, a to 3 000 Kč namísto dosavadních 2 000 Kč, a nově také o nezdanitelnou část základu daně za odběr krvetvorných buněk ve výši 20 000 Kč.

Konec igelitových tašek zdarma Cílem nového zákona je motivovat lidi k tomu, aby si na nákupy nosili vlastní opakovaně použitelné tašky a nepoužívali pokaždé tašky nové.

Neprodejně potraviny půjdou na charitu

Obchodní řetězce s plochou větší než 400 metrů čtverečních musí nabízet neprodejně potraviny charitám. Jde například o takové potraviny, které mají deformovaný obal nebo jsou nesprávně označené, prošlé potraviny naopak darovat nesmí. Potravinové banky a charity budou takové potraviny nabízet potřebným – například matkám samoživitelkám či sociálně slabým lidem. Pokud řetězce potraviny nenabídnou, hrozí jim vysoká pokuta.